

22 juni 2021 – Het is vandaag precies tachtig jaar geleden dat nazi-Duitsland de Sovjet-Unie binnenviel (“Operatie Barbarossa”) en er zijn moordende oorlog “tegen Joden en bolsjvieken” begon. Dit zou uiteindelijk aan 27 miljoen sovjet-burgers en militairen het leven kosten, waardoor de Sovjet-Unie de grootste tol betaalde van alle in de Tweede Wereldoorlog betrokken naties.

Terwijl de na-oorlogse Duitse overheid op diverse manieren en tijdstippen de historische schuld van het land erkende (maar wel niet zover ging om bv. aan Griekenland [herstelbetalingen](#) te doen) heeft Berlijn beslist om dit jaar geen enkele commemoratie te houden of bij te wonen. Op vragen daarover door de Bondsdagfractie van Die Linke antwoordde de regering kortaf dat ze geen plannen in die richting had; Die Linke is dan ook de enige Duitse partij die vandaag een [gedenkevenement](#) organiseert.

De reden voor de afwijzing van elke verwijzing naar de prominente rol die de Sovjet-Unie speelde in de overwinning op het nazisme is niet ver te zoeken. Het Westen, de NAVO, de EU, de traditionele partijen van conservatieven tot groenen doen er alles aan om de verhoudingen met Rusland zo vijandig mogelijk te maken. Al is Poetins Rusland iets heel anders dan de USSR, een blijk van erkenning naar een bevolking voor wat ze historisch heeft betekend voor de wereld van vandaag kan het vijandbeeld alleen maar schaden. En dat vijandbeeld is nodig, zoniet zou de goegemeente zich vragen kunnen stellen over de toenemende bewapeningsuitgaven en de militaristische koers die de Europese Unie inslaat.

Het siert de Duitse Bondspresident Frank-Walter Steinmeier (SPD) dat hij zich niet volledig met deze hetzerige stroom liet meedrijven. In een [toespraak](#) in het Duits-Russisch museum in Berlin-Karlshorst (de plaats waar de Duitse overgave werd getekend) had hij het over “*de enorme bijdrage van mannen en vrouwen uit de rangen van het Rode Leger die vochten tegen nazi-Duitsland. We gedenken hun moed en daadkracht, we gedenken de miljoenen die hun leven riskeerden en verloren, samen met Amerikanen, Britten, Fransen en vele anderen, om ons te bevrijden van de nationaal-socialistische tirannie*”. En in een niet mis te verstane verwijzing naar vandaag richtte hij zich tot “*de burgers van alle landen die leden tijdens de Duitse vernietigingsoorlog*” en vroeg hen “*om ervoor te zorgen dat we niet opnieuw als vijanden tegenover elkaar gaan staan.*”

Het is veelbetekenend dat Steinmeier een hoop kritiek over zich krijgt wegens zijn deelname aan een evenement “waar zelfs een Russische diplomaat aanwezig was”. Een vergissing, volgens de Frankfurter Allgemeine Zeitung, om een toespraak te houden in een museum dat door de Russische regering gesponsord wordt. Een “affront”, volgens de Oekraïense ambassadeur Melnyk. En volgens Die Zeit mag men niet denken dat “vrede met Rusland een morele verplichting is omwille van de invasie van de Sovjet-Unie in 1941.” [1](#)

Het is moeilijk te geloven, maar niet alleen is de Koude Oorlog terug, maar hij wordt steeds warmer.
(hm)

Dit delen:

Facebook

Twitter

Voetnoten

-
1. Zie het artikel [Of Perpetrators, Victims and Collaborators](#) op German-Foreign-Policy.de, dat uitgebreid ingaat op de Duitse stilte i.v.m. 22 juni.
-